

Eselbarnet

 Lindiwe Matshikiza

 Meghan Judge

 Marzieh Mohammadian Haghghi

 persisk / bokmål

 nivå 3

(uten bilder)

آن دختر کوچک بود که اول آن شکل مرموز را از فاصله ی دور دید.

...

Det var ei lita jente som først så den mystiske skikkelsen i det fjerne.

وقتی که شکل نزدیکتر شد، او دید که آن یک زن باردار سنگین است.

...

Etter hvert som skikkelsen kom nærmere, så hun at det var en høygravid kvinne.

با کمرویی اما شجاعانه، دختر کوچک به آن زن نزدیک شد. خانواده ی آن دختر کوچک تصمیم گرفتند که “ما باید او را پیش خودمان نگه داریم. ما از او و کودکش مراقبت خواهیم کرد.”

...

Sjenert, men modig gikk den lille jenta nærmere kvinnen. “Vi må beholde henne her hos oss”, bestemte de som var med den lille jenta. “Vi skal beskytte henne og barnet hennes.”

ولی وقتی آنها بچه را دیدند، همگی از تعجب به عقب پریدند. "یک خرا؟"

...

Men da de fikk se babyen, vek alle tilbake i sjokk.
"Et esel?"

همگی شروع به بحث کردند. عده ای گفتند: "ما قرار گذاشته بودیم که از مادر و نوزاد او مراقبت کنیم، و سر قولمان خواهیم ماند". اما دیگران گفتند که "اینها برایمان بدشانسی می آورند!"

...

Alle sammen begynte å krangle. "Vi sa vi skulle beskytte mor og barn, og det skal vi gjøre", sa noen. "Men de kommer til å bringe ulykke!" sa andre.

بنابراین آن زن دوباره خودش را تنها یافت. او پیش خودش فکر کرد که با این بچه ی عجیب و غریب چه می تواند بکند. او فکر کرد که با خودش چه کند.

...

Og slik var det at kvinnen ble alene igjen. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med dette rare barnet. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med seg selv.

اما در آخر او مجبور شد بپذیرد که آن خر، بچه ی اوست و او مادرش
است.

...

Men til slutt godtok hun at han var hennes barn
og at hun var moren hans.

حالا اگر بچه همانقدر کوچک می ماند همه چیز می توانست متفاوت باشد. اما آن کره خر بزرگ و بزرگتر شد تا اینکه دیگر نمی توانست روی کمر مادرش جا بگیرد. و با اینکه خیلی تلاش می کرد نمی توانست مانند یک انسان عمل کند. مادرش اغلب خسته و درمانده بود. بعضی وقت ها او را مجبور می کرد که کارهایی انجام دهد که مخصوص حیوانات است.

...

Hvis bare barnet hadde beholdt den lille størrelsen, hadde alt kanskje vært annerledes. Men eselbarnet vokste og vokste helt til han ikke lenger fikk plass på morens rygg. Og uansett hvor hardt han forsøkte, klarte han ikke å oppføre seg som et menneske. Moren hans var ofte sliten og frustrert. Noen ganger satte hun ham til å gjøre arbeid som var ment for dyr.

احساس سردرگمی و عصبانیت در درون خر به وجود آمد. او نه می توانست این کار را انجام بدهد و نه آن کار را. او نه می توانست مانند انسان باشد و نه مانند حیوان. او به حدی عصبانی شد که یک روز مادرش را لگد زد و به زمین انداخت.

...

Esel ble fylt av forvirring og sinne. Han kunne ikke gjøre ditt og han kunne ikke gjøre datt. Han kunne ikke være på én måte og han kunne ikke være på en annen måte. Han ble så sint at han en dag sparket ned huset til moren sin.

خوشدیدا احساس پشیمانی کرد. او شروع به فرار کرد و تا جایی که
می‌توانست سریعاً دور شد.

...

Esel skammet seg. Han begynte å løpe vekk så
fort han kunne.

زمانی که دویدن را متوقف کرد، شب شده بود، و خرگم شده بود.
“عرعر؟” در تاریکی به آرامی زمزمه می کرد. “عرعر؟” صدای
عرعرش انعکاس داشت. او تنها بود. در یک گودی سفت دور خودش
پیچید، او به یک خواب عمیق و آزار دهنده رفت.

...

Når han hadde sluttet å løpe, var det blitt kveld,
og Esel hadde gått seg vill. “Hi ha”, hvisket han
inn i mørket. “Hi ha?” lød ekkoet. Han var alene.
Han krøket seg sammen til en liten ball og falt i
en dyp og forstyrret søvn.

زمانی که خر بیدار شد دید که یک مرد عجیب و غریب مسن به او
خیره شده است. او در چشمان او نگاه کرد و ذره ای احساس
امیدواری کرد.

...

Esel våknet opp til en merkelig gammel mann
som stirret ned på ham. Han så inn i den gamle
mannens øyne og begynte å kjenne et snev av
håp.

خر رفت که با آن مرد مسن زندگی کند. او به خر یاد داد که چگونه به بقای زندگی خود ادامه دهد. خر به حرف های او گوش داد و از او یاد گرفت و همین طور مرد مسن. آنها به یکدیگر کمک می کردند و با هم می خندیدند.

...

Esel dro for å bo med den gamle mannen, som lærte ham mange forskjellige måter å overleve på. Esel lyttet og lærte, og det gjorde den gamle mannen også. De hjalp hverandre og de lo sammen.

یک روز صبح، مرد مسن از خر خواست که او را به بالای کوه ببرد.

...

En morgen ba den gamle mannen Esel om å bære ham opp til toppen av et fjell.

بر فراز قله ی کوه در میان ابرها آنها به خواب رفتند. خر خواب دید
که مادرش مریض است و او را صدا می زند. و وقتی که او بیدار
شد...

...

Høyt oppe blant skyene sovnet de. Esel drømte at
moren hans var syk og ropte på ham. Og da han
våknet ...

ابرها به همراه دوستش، آن مرد مسن ناپدید شده بودند.

...

... hadde skyene forsvunnet, i likhet med vennen hans, den gamle mannen.

خر نهایتا متوجه شد که باید چه کاری انجام دهد.

...

Esel visste omsider hva han skulle gjøre.

خر مادرش را پیدا کرد، تنها و در ماتم از دست دادن فرزندش. آنها به مدت طولانی به هم خیره شدند. و سپس خیلی محکم همدیگر را در آغوش گرفتند.

...

Esel fant moren sin som var alene, og sørget over tapet av barnet sitt. De stirret på hverandre lenge. Og så klemte de hverandre veldig hardt.

کره خر و مادرش با هم بزرگ شدند و راه های زیادی را برای کنار هم زندگی کردن پیدا کردند. کم کم، همه ی اطرافیان شان، دیگر خانواده ها در آنجا شروع به زندگی کردند.

...

Eselbarnet og moren hans har utviklet seg i fellesskap og funnet mange måter å leve side ved side. Sakte men sikkert har andre familier begynt å slå seg ned rundt dem.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

کره خر

Eselbarnet

Skrevet av: Lindiwe Matshikiza

Illustret av: Meghan Judge

Oversatt av: Marzieh Mohammadian Haghighi (fa), Espen Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).